# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích,** občanské sdružení, se sídlem U Luhu 23, Brno, zast. Mgr. Martinem Šípem, advokátem, se sídlem Převrátilská 330, Tábor, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2012, č. j. 7 Ca 197/2008 - 61,

**takto:**

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Žádostí o informace ze dne 1. 3. 2008 a téhož dne doručené Radě Jihomoravského kraje se žalobce domáhal: a) doložení kopie dokumentu, podle kterého je napojení Brna a Vídně silnicí přes Mikulov levnější než spojení silnicí s využitím obchvatu Břeclavi, b) doložení kopie dokumentu, že napojení Brna a Vídně silnicí přes Mikulov je šetrnější k životnímu prostředí než spojení silnicí s využitím obchvatu Břeclavi, c) předání zápisu z jednání s ŘSD (Ředitelství silnic a dálnic), na které odkazuje článek publikovaný v Břeclavském deníku ze dne 27. 2. 2002, předání kopie korespondence, kterou bylo jednání svoláno, předání prezenční listiny z daného jednání a předání kopie všech dokumentů, které si na tomto jednání předaly ŘSD a JMK (Jihomoravský kraj).

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 16. 4. 2008, sp. zn. S-JMK 30138/2008 OKP, byly žalobci poskytnuty dostupné dokumenty: 1) Harmonogram přípravy staveb na rychlostní silnice R52 v úseku Pohořelice – st. hranice ČR/Rakousko, 2) Vyhledávací studie rychlostní silnice R52 v úseku Pohořelice – st. hranice ČR/Rakousko. K žádosti o zápis z jednání s ŘSD a dalších dokumentů ŘSD krajský úřad uvedl, že jednání s ŘSD neproběhlo, proto požadované informace nemá.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) stížnost, o které

rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 5. 2008, č. j. MV-42743-4/ODK-2008, tak, že podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., potvrdil postup povinného subjektu – Jihomoravského kraje – při vyřizování žádosti žalobce ze dne 1. 3. 2008 o poskytnutí informací, vedené povinným subjektem pod sp. zn. S-JMK 30138/2008 OKP. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že námitka žalobce o nepříslušnosti Krajského úřadu Jihomoravského kraje, jakožto povinného subjektu podle zákona o informacích není důvodná, neboť zákonem je svěřena samostatná působnost přímo kraji (územně samosprávnému celku), přičemž navazující rozdělení pravomocí mezi jednotlivé krajské orgány představuje pouze bližší organizační rozdělení činnosti, aniž by z těchto orgánů činilo v oblasti samostatné působnosti zvláštní, samostatně fungující jednotky. Krajský úřad přitom předložil dokumenty, na základě kterých Ing. P. učinila závěr prezentovaný v Břeclavském deníku. V dalším rozsahu žádosti žalobce povinný subjekt požadovanou informací nedisponoval a ani nebyl povinen jí disponovat.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 1. 2012, č. j. 7 Ca 197/2008 – 61, žalobu směřující proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) u Městského soudu v Praze včas kasační stížnost, v níž uvedl, že podrobnější důvody kasační stížnosti budou doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení soudu, kterým bude vyzván k doplnění kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s.

Dne 2. 3. 2012 byla věc Městským soudem v Praze předložena Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 3. 2012, č. j. 4 As 27/2012 – 14, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5 000 Kč. Zároveň jej usnesením ze dne 6. 3. 2012, č. j. 4 As 27/2012 – 17, vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil svou kasační stížnost ze dne 9. 2. 2012 o vymezení důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s., tedy konkrétních kasačních námitek, pro které napadá výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze.

Obě uvedená usnesení byla stěžovateli doručena dne 16. 3. 2012, jak vyplývá ze záznamu na doručence od obálky, která usnesení obsahovala. Lhůta 7 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula v pátek dne 23. 3. 2012 (podle § 40 odst. 1 s. ř. s., věta první, *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.).* Lhůta končí uplynutím posledního - v daném případě sedmého – dne, počítaného od počátku lhůty.

Podle zjištění Nejvyššího správního soudu nebyl však dosud, t. j. do dne vydání tohoto usnesení, předepsaný soudní poplatek stěžovatelem zaplacen, ačkoliv lhůta k jeho zaplacení již uplynula.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek až do dnešního dne nezaplatil, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s., (aplikovaného ve smyslu § 120 téhož zákona), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu